

ВІСНИК

Свято-Миколаївська Українська Католицька Церква

Рік XXIX ч. 17

◇ Неділя 3-тя після Пасхи. Мироносиць . ◇

30 квітня 2017р.

Святі Тайни

Хрещення і Миропомазання – просимо повідомляти один місяць наперед
Пресв. Євхаристія – заохочуємо бути приготовленими і приступати при кожній Святій Літургії
Сповідь – щонеділі і в свята, в часі Святої Літургії, а також за приватним зверненням
Вінчання – просимо повідомляти шість місяців наперед
Єлеопомазання – просимо зголошувати завчасно не тільки у передсмертний час але й у часі тяжкої хвороби

Визначено дату Чину інтронізації владика Венедикта (Алексійчука)

29 червня 2017 року, у день свята Святих верховних апостолів Петра і Павла (за григоріанським календарем), у катедральному соборі Святого Миколая в Чикаго, США, відбудеться Чин інтронізації Правлячого єпископа Чиказької єпархії владика Венедикта (Алексійчука). Введення на престол єпархії Святого Миколая з осідком у Чикаго здійснить Блаженніший Святослав, Отець і Глава УГКЦ.

«Апостол Петро – скеля віри і апостол Павло – учитель народів! На думку спадають слова Йоана Золотоустого: "Блаженна двійце, що вірно вловила душі всього світу! Церковні світила, котрі щоденно просвічують Церкву". Вкотре переконаюся у дивному Промислі Божому, в якому немає випадковостей!» – написав на [своєї сторінці у Facebook](#) владика Венедикт.

[Як ми повідомляли](#), у четвер, 20 квітня 2017 року, у Ватикані повідомлено про те, що Папа Франциск поблагословив рішення Синоду Єпископів УГКЦ про призначення дотеперішнього Єпископа-помічника Львівської архієпархії владика Венедикта (Алексійчука) Правлячим єпископом єпархії Святого Миколая УГКЦ з осідком у Чикаго, США, перенісши його з титулярного осідку Германіціани.

Єпархія Святого Миколая в Чикаго входить до Філадельфійської митрополії та є її найбільшою частиною з огляду на територію, охоплюючи території північних, центральних та західних штатів країни. Вона була заснована 1961 року та, згідно з даними «Annuario Pontificio 2017», станом на минулий рік нараховувала приблизно 50 парафій, надаючи духовну опіку понад 10 тисячам вірних. Цей осідок став вакантним 16 серпня 2016 року після відходу до вічності четвертого єпарха Чиказького владика Річарда (Семінака).

Ап. Діяння 6,1-7.
Єв. Мр 15,43-16,8.

ST. NICHOLAS UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH

4 Bellwoods Avenue
Toronto, Ontario, M6J 2P4
tel.: 416-504-4774
fax.:416-504-8428
office@saintnicholas.ca
www.saintnicholas.ca

Парафіяльна Канцелярія
Години праці:
Понеділок – П'ятниця
9:00-1:00 і 2:00-4:00

РОЗКЛАД БОГОСЛУЖЕНЬ

Наступна неділя
6:30 - Утреня – о. О. Лящук
8:00 – Св. Літургія – о. О. Лящук
9:30 – Св. Літургія – о. Р. Лобай
11:30 – Св. Літургія – о. О. Качур
6:00в. – Св. Літургія – о. О. Лящук

Молитовний День – середа – 6:00в.
Клуб Духовних Дискусій – вівторок – 1:00 поп.

Свята
8:00 – Св. Літургія
9:30 – Св. Літургія
Будні
8:00 – Св. Літургія

Навечір'я свят
6:00 – Вечірня з Литією

ОГОЛОШЕННЯ

Молитовна Група зустрічається щосередини о год. 6:00 вечора. Наступна зустріч буде **після Великодня** 26 квітня.

Клуб Духовних Дискусій (колишній клуб сеньорів) зустрічається щовівторка о год. 1:00 поп. Наступна зустріч буде **після Великодня (9 травня)**. Заохочуємо приєднатися до групи і приємно провести час!

Ширші сходи ЛУКЖК відбудуться в неділю, **30 квітня о год. 11:00 ранку** у парафіяльному будинку. Просимо членкинь до участі і радо вітаємо парафіян!

Об'єднання Українців "Закерзоння" та Об'єднання Лемків Канади запрошують громаду Торонто на урочисте відзначення **70-ої річниці Акції "Вісла"** в неділю 30 квітня о год. 3:30 поп в церкві св. Покрови 30 Leeds St. – Панахида та пропам'ятна програма.

Піклувальний Центр св. Димитрія запрошує на **Чайок** в неділю 7 травня від год. 1:00-4:00 поп. в St. George's Golf and Country Club, 1668 Islington Ave. Квитки: 647-725-0844.

IDENTITIES- Glorious and Free. Orpheus Choir of Toronto під мист. кер. **Robert Cooper** запрошує на **концерт вшанування 125 річниці поселення Українців в Канаді** з участю хору Веснівка, солістів Андріани Чучман, James Westman, Orpheus Concert Orchestra. Квитки: <http://performance.rcmusic.ca/rcm-tickets>.

МНОГАЯ ЛИТА !

Новоохрещеному Данилові Бригідер його рідним і хресним батькам бажаємо Многих і Благих Літ!

ЖЕРТВОДАВЦІ

Складаємо щиросердечну подяку парохіянам. Нехай Предобрий Господь благословить і винагородить!

David Heit і Галина Ґоджик	250.00
Ірина Равич	400.00
Володимир і Люба Оленич	250.00
Андрій і Анна Полянські (в пам'ять бл. п. Івана Дувалка)	250.00
Еліаш і Дарія Долбан	200.00
Соня Мако	100.00
Андрій і Катерина Дзюбак	2,100.00
Петро Вовк	200.00
Борис Камінський	100.00
Роман Вовк	100.00
Станіслав Купибіда	100.00
Андрій Николін	100.00
Оксана Николін	100.00
о. Олександр і доб. Оленка Лящук	350.00
Роман і Леся Грицишин	100.00
Богдан Костів	100.00
Роман Харак	100.00
Богдан і Христина Колос (в пам'ять бл. п. Івана Дувалка)	125.00
Др. Никола і Христина Держко	100.00
Марія Макішук	100.00
Володимир і Надія Луців	200.00
Ірина Когут	100.00

о. Р. Лобай, парох – 416-504-4774 (416) 769 - 4978
о. Олег Качур – 647-244-8186 (новий)
Школа ім. Патр. Йосифа Сліпого – 416-393-5413

		ПОМИНАЄМО + ПОМЕРЛИХ	
4	V	8:00 ранку	бл. п. Петра Пільків (40д.)
5	V	8:00 ранку	бл. п. Петра і Наталію Гоцько
17	V	7:00 вечора	бл. п. Євгена Ващука

Травень – Місяць Пресвятої Богородиці - Пречистої ДівиМарії.
Кожного дня в тижні, у місяці травні,
служать Параклис до Пресвятої Богородиці
о год. 6:00 вечора починаючи від
понеділка 1-го травня. Заохочуємо наших
парохіян до молитовної участі, щоб
спільно виявити любов до Пресвятої
Богороматері.
субота год. 6:00 вечора – Вечірня і
Акафіст
неділя год. 6:00 вечора- Свята Літургія і
Акафіст

(закінчення і з 3-ої сторінки)

Дорогі у Христі сестри і брати!

Багато фактів минулого вже не можливо поміняти. Виселення нашого народу з рідних земель, найперше на схід, а опісля на захід, є фактом. Землі, на яких від поколінь проживали наші предки, ніколи не будуть вже для нас такими ж, якими були сімдесят років тому. Також тут, де проживаємо сьогодні, щоденно відчуваємо та будемо відчувати наслідки акції «Вісла». Чи можна цьому якось протидіяти? Наш дотеперішній досвід показує, що так. На думку тих, які задумали виселення нашого народу, виселенці повинні були вповні асимілюватись вже в найближчі двадцять років. Всупереч їхнім сподіванням, ми все ж таки існуємо, хоча від виселення минуло вже сімдесят років, і надалі зберігаємо свою церковну та національну свідомість. Все це вдалося досягнути завдяки вірності наших людей своїй Церкві, завдяки свідомим і морально здоровим нашим родинам, в яких плекалась віра, любов до рідної мови та культури та, завдяки живій пам'яті про рідні землі, про наших предків та про свою історію. Виглядає, що сьогодні це є одинока дорога для нас у майбутнє, а підтримати на ній можуть нас, на що і надіємось, тисячі новоприбулих наших братів з України, яких щиросердечно запрошуємо до наших храмів та просимо активно включатись у наші парафіяльні громади. Вам, новоприбулим, також треба остерігатись, щоб не піддатись асиміляції, не забути своєї мови та пам'ятати, звідки ви прибули. В цьому всіх нас єднає спільна доля, яку разом легше буде долати.

Просимо також у молитвах пам'ятати про всіх священників, монахів, монахинь та мирян, для яких дорогою була рідна Церква, рідна мова та батьківщина. У своїх молитвах згадуймо всі жертви акції «Вісла», а також пам'ятаймо про всіх тих, які спочили далеко від своєї землі.

Для всього нашого народу, який проживає у Польщі, для цілої нашої Церкви випрошуємо у Бога Його щедрого благословення та заступництва Пресвятої Богородиці на дорозі постійного подолювання наслідків акції «Вісла».

Благословення Господнє на Вас!

Архієпископ Євген (Попович)

Митрополит Перемишльсько-Варшавський

Єпископ Володимир (Ющак)

Владика Вроцлавсько-Ґданський

• о. Олександр Лящук – 416-639-0240

• Свято-Миколаївська Рідна Школа – 416-458-0978

Послання владик УГКЦ у Польщі з нагоди 70 роковин акції «Вісла»

На думку тих, які задумали виселення нашого народу, виселенці повинні були вповні асимілюватись вже в найближчі двадцять років. Всупереч їхнім сподіванням, ми все ж таки існуємо, хоча від виселення минуло вже сімдесят років, і надалі зберігаємо свою церковну та національну свідомість...

Христос воскрес!

Дорогі у Христі брати і сестри!

Точно сімдесят років тому, відсвяткувавши ще в рідних церквах Великдень, в дорозі був перший транспорт українців, виселених з рідних земель в рамках акції «Вісла», який вирушив 29 квітня 1947 р. з залізничної станції Щавне-Куляшне. Виселенці їхали в напрямі незнаній собі слупської землі на півночі післявоєнної Польщі. За цим транспортом, до кінця липня 1947 р., поїхало ще наступних понад 440 подібних транспортів з виселенцями з Лемківщини, Перемищини, Ярославщини, Любачівщини, Томашівщини, Грубешівщини та Холмщини. Поодинокі родини були виселені ще у 1948 р. Близько 150 тисяч людей, змушених військом, протягом двох годин, повинно було покинути свої хати, забираючи із собою лише найбільш необхідні речі та худобу. Відправлені були вони до одного із кільканадцяти збірних пунктів, з яких, найчастіше, щойно по кількох днях, були завантажені у товарні вагони, разом зі своєю худобою, та, нашвидку забраним скромним маєтком. Частина транспортів спрямовано на північні, а решту, на західні понімецькі землі післявоєнної Польщі.

У збірних пунктах сортовано людей під оглядом можливої, на думку влади, їхньої загрози для тодішнього комуністичного порядку та, у зв'язку з підозрою у співпраці з українським підпіллям. Таким чином, без суду, частина виселенців опинилася у в'язницях, а більше 3700 осіб, в тому числі жінки, 22 греко-католицькі та три православні священики, потрапили до тзв. *Centralnego Obozu Pracy w Jaworznie*. Внаслідок тортування, побоїв та знущань не пережила табору 161 особа.

На місцях призначення виселенці зустрілися з новим горем. Придлені їм понімецькі будинки були найчастіше вже раніше сплюндровані та спустошені, часто без вікон та дверей. Трагедією було також і те, що українці у своїх селлах залишили засіяні поля, з яких не встигли зібрати плодів. На новому місці не було з чого збирати плодів, бо ніхто тут раніше для них нічого не посіяв. Привезеного зі собою не вистачало на те, щоб прожити людям та худобі до чергових жнив. Часто, щоб не голодувати, треба було цілий день важко працювати у нових сусідів за кошик картоплі. Виселенців, максимально по кільках родин, розміщувано у різних селлах, далеко від державних кордонів та воевідських міст, щоб у переважаючому чужому середовищі швидко наступив процес їхньої повної національної та релігійної асиміляції. Цьому також мала сприяти ще і заборона будь-якої релігійної діяльності Греко-католицької Церкви. Раніше були арештовані перемиські владика та передані в руки сов'єтського КГБ. Інші душпастирі, або були ув'язнені у таборі в Явожні, або отримали дозвіл служити лиш у латинському обряді. До всього цього долучалася нестерпна туга за втраченою батьківщиною, рідними горами, церквами, кладовищами з похованнями предків, яка доводила не одних, головню старших віком, до передчасного відходу з цього світу.

Трагедію нашого народу було задекретовано в роках 1943-1944 договором західних держав, США і Великобританії зі сталінським Сов'єтським Союзом про розподіл світу після перемоги над нацистською Німеччиною, у вигляді зон впливу. Землі заселені українцями в більшості увійшли у склад СРСР. Частина з них мала увійти в склад нової, народної Польщі, яку мали створити комуністи. Польща мала стати державою моноетнічною, державою без споконвічних її жителів, національних меншин. Для реалізації цього задуму у вересні 1944 р. було завершено договір про тзв. обмін населення. У роках 1944-1946 до СРСР депортовано майже пів мільйона людей. Залишки корінного населення, яке перебувало на рідних землях призадумано виселити на північно-західні землі для

швидкої і повної асиміляції. У ході підготовки до переселення був убитий ген. Сверчевський. Це стало додатковим стимулом для прискіпшення акції, яку названо акцією «Вісла».

Від цих подій проминуло вже сім десятків років. Був час подумати над ними та не один раз зробити підсумок всього, що сталося тоді, наслідки якого відчуваємо по сьогоднішній день. Тому, попробуємо також і ми зробити бодай короткий підсумок наших досвідів та набраної життєвої мудрості.

Перше, ми є свідомі, що не вдається вже відвернути наслідків того, що принесли акція «Вісла». Повернутись на рідні землі вдалось у п'ятдесятих та шістдесятих роках лише невеликій кількості виселених у 1947 р. родин. Всім, які пробували повертати в рідні сторони, створювано різні труднощі. Не могли вони повернути до своїх домів, бо більшість з них були спалені або заселені іншими людьми. Тепер маємо можливість без перешкод переселятись на батьківські землі, але самому потрібно забезпечити собі місце для проживання. Переселенці та їхні нащадки, протягом сімдесяти років, вже укорінилися у нових місцях, де мають свої сім'ї, дома, церкви та цвинтарі і важко їм знову переселятись у рідні сторони, які, парадоксально, для частини наших вірних, стали вже чужими. Заохочуємо, однак, всіх, як осіб старших, так і молоде покоління, не забувати про рідні землі та, бодай в часі літнього відпочинку чи Лемківської Ватри, відвідувати рідні села, з яких у 1947 р. були насильно виселені наші предки. Ті, хто має таку можливість, нехай старається придбати бодай клаптик рідної землі, та поставити хату, до якої завжди зможуть приїхати та, яка допоможе молодому поколінню нав'язати ближчий контакт з батьківською землею.

По-друге. Виселення відірвало нас не лише від рідної землі, але передовсім знищило нашу культуру та зірвало наш зв'язок з нею. Наші люди, викинені з рідного краю, втратили контакт з багатою народною творчістю, яка постійно розвивалась, беручи натхнення від рідної землі, та від своїх людей, що жили довкола, говорили та думали одною мовою. Після 1947 р. все помінялось. Свою мову треба було приховувати, часами навіть і у рідній хаті. Важко було придбати рідну книжку, страшно було голосно співати рідних пісень, молоде покоління не мало можливості навчатись рідної мови. У найкращому випадку одне покоління переказувало наступному пісні, які пам'ятало ще «з дому». Нові покоління, які виростили вже на чужині, не мали свідомості багатства багатовікової історії та духовної спадщини минулих поколінь. Свідомість цього дає сьогодні молодому поколінню відчуття внутрішньої вбогості та особливого сирітства. Поступово, на жаль, значна частина нашого народу втратила знання рідної мови та відчуття, як свого, всього того, що рідним було для покоління наших виселенців. В результаті, так як і хотіли ті, які придумали виселення нашого народу з рідних земель, асиміляція збирала та дальше збирає своє трагічне живно. Потішає те, що сьогодні, сімдесят років пізніше, ще все-таки десятки тисяч наших людей не піддалися асиміляційним процесам та дальше у хатах спілкуються рідною мовою та навчають її молоде покоління. По-третє, акція «Вісла» мала допровадити до повного знищення Греко-Католицької Церкви у Польщі. Протягом перших десяти років і справді могло видаватись, що цей задум вдасться зреалізувати тодішній владі. Окрім такого острівця, як Хшаново біля Елку, наші вірні у Польщі не мали практично жодної можливості користати з духовної опіки своїх священиків. Однак, завдяки Божому Провидінню та наполегливості наших священиків і мирян, вже в кінці п'ятдесятих років повстають перші неформальні греко-католицькі парафії, число яких постійно зростає. Покоління старших священиків змінюють молоді душпастирі, які виростають у родинх давніх виселенців з рідних земель. Остаточо, у 1989 р., Греко-католицька Церква у Польщі одержує державне визнання, два роки пізніше відтворено Перемиську єпархію, а у 1996 р. повстає окрема Митрополія з двома єпархіями. Сьогодні можемо не лише нести душпастирську опіку нашим вірним з акції «Вісла», але також можемо служити вірним нашої Церкви, які до Польщі дуже численно приїжджають з України як емігранти та заробітчани.

(закінчення на 2-ій стор)